

жена ми стол да подава,
сестра ми чибук да пали!

Кара Колю хайдутува до към 1792 г. По това време Турция се разяжда от вътрешна анархия. Това състояние използват кърджалиите и много български войводи, които заедно със своите горски чети кръстосват полетата и балканите. Такъв е Индже войвода, започнал своята дейност със 70 души дружина, още преди появата на кърджалиите. Главатарите на кърджалиите прибират всеки, който се обявява против властта. В това време Индже войвода, който е събрал около себе си до 500 българи, се смесва с кърджалиите, на които става един от първите главатари. Знаменосец му е бил Кара Колю.

След 1800 г. Индже войвода става родолюбив българин, а заедно с него и байрактарят му Кара Колю. След време Кара Колю става войвода на чета и по-късно заминава в Сърбия, за да помага на въстаналите.

По този случай Раковски дословно пише: „Българските хайдушки чети са взели най-живо участие във въстанията на съседните народи срещу общия враг — турчина. Днешното Сръбско княжество е твърде много длъжно за свободата си и на Кара Колю, Индже войводовия хоругвоносец, който съсредоточи в едно, под свое управление ония чети, които идели в Сърбия от разни места на България и състави 2000 юнака.“

През 1821 г. Кара Колю е отново до своя верен другар — Инджето, но този път в Румъния. Те вземат участие в тамошното въстание, в което и двамата загиват.

ТРИФОН ВОЙВОДА

Населението на Сливенския край, изстрадало през многовековното робство, пази спомена за знайни и незнайни синове, борци за народна свобода, чиито дела времето превърна в легенда.

Не едно селище на този край е свързано с юначен син, напуснал дом и челяд, за да брани чест и свобода.

И село Бургуджии (Г. Александрово) откърми непокорен син — Трифон, който започна хайдутлука си като знаменосец